

На экрана журналистът е насаме с морала си

В политиката Винаги е имало всякакви хора - и загрижени, и отговорни, и печалбари, и мерзавци, и играчи, и бълфьори, и случайни пътници, и неслучайни измамници. Но преди години сякаш повече им личеше, когато лъжат или се оправдават, казва Водещата на "Лице в лице" Цветанка Ризова

Госпожо Ризова, повече от 15 години разговаряте тем-а-тем с политици и първите хора на властта на живо пред огромна публика, разбира се, и с много обществени личности... Промениха ли се с времето Вашите гости и в каква посока?

- Политиците станаха по-обигранни. Понякога имам чувството, че говорят със заучени фрази, че за всяко свое действие са подгответи отговор, сякаш са калкулирали проблемите, които предизвикват решенията им. Започнаха да работят с професионални пиар специалисти, които бият на тях и моделират публичния им образ. Политиците като цяло не са станали по-добри или по-лоши от преди години, Винаги е имало всякакви хора - и загрижени, и отговорни, и печалбари, и мерзавци, и играчи, и бълфьори, и случайни пътници, и неслучайни измамници. Но преди години сякаш бяха по-искрени, повече им личеше, когато се прикриват, когато лъжат или когато се оправдават. Сега са с повече самочувствие, породено или от рутината на "сълголетието" им в политиката, или от усещането, че никога нищо не може да им се случи. Разбра се, че каквото и да направят, каквато и щета да причинят на обществото, няма да има осъдени, няма да има отвлечени, няма да има порицани. Самите партии не са готови да болват с "лоши" в своите редици, а ние, граждани, май сме късонастии и те живеят с момото "Всяко чудо за три дни".

- Как избираме гостите си днес?

- Предаването ми е всекидневно, Винаги следобед, и се стремя гостите ми Винаги да са свързани с темата на деня. "Лице в лице" е публицистика на мига, на темата от последните часове, на най-горещите събития. Понякога каня гостите си гъва часа преди старта му, понякога по гъва пъти на ден ги сменям, за да могат зрителите да видят актуалните лица с актуалните коментари. Разбира се, има гости, които са подходящи за всяка тема по силата на позицията, която заемат. Например лидерите на партии и парламентарни групи, министрите, социологите и политологите, колегите журналисти биха могли да коментират по-голяма част от събитията.

Аз не приемам предложения за гости "отвън", имам критерии и изисквания, които безусловно изпълнявам в работата си.

Дължа на зрителите си почтеност, не искам да ги въвеждам в заблуждения, не им поднасям мнението. Никога не се боря за гости със зъби и нокти, това би ме задължило, би притъпило остротата на въпросите, би наложило да влизам в предварителни сделки с тях. Никога не им позволявам да останат с усещането, че гостуването им при мен е голем жест от тяхна страна.

- Били сме свидетели на госта разгорещени страсти във Вашето студио, какво си казвате след такова бурно предаване?

- Страстите в студиото са

част от сладостта на журналистицата. Харесвам "буйните", остриите, развлънчаваните гости. Дори когато гражданско и лично не симпатизирам на някой умен, речовит и убедителен политик, като журналист съм негов фен. Добре е, когато в студиото има напрежение, жар, сиалоз от висока класа.

Много често зрителите питат "защо каните този или онзи, та той е лъжец, измамник, разрушител, защо е при Вас?". Винаги отговоря - каня Всеки, от чийто решения зависи съдбата на страната ни - генутам, министър, магистрат, независимо от това дали аз го харесвам. "Лице в лице"

ЦВЕТАНКА РИЗОВА е автор и водещ на "Лице в лице" - най-гленданото публицистично предаване у нас, което се излъчва от понеделник до петък от 17.30 часа по bTV. Тя има 15-годишен опит в телевизионната журналистика. Преди да стане част от екипа на bTV през 2012 г., е била водеща на предаването "На четири очи" на "Нова телевизия", както и журналист в няколко ежедневника. Цветанка Ризова е носител на множества журналистически награди, сред които "Награда на телевизионните зрители" в конкурса "Свети Блас", награди от фестивалите "Осмата муз", "Българската Европа" и медийния фестивал в Албена, награда "Черноризец Храбър" за тв публицистика и приз "Жена на годината". Завършила е българска филология в СУ "Св. Климент Охридски".

не е клуб за хората, на които аз симпатизирам, а поле, в което влизат тези, които са част от важните решения. Та нали и лекарите спасяват живота на убийци, мутри, пегофили? Не е същото, но е подобно и при нас, журналистите.

- Кои са най-трудните гости?

- Глурапите, лишените от чувство за хумор, лишените от страст и идеи, неспособните да се изразяват, уплашените, страхливите.

- Българинът взискателен зрител ли е?

- Много, и заради зрителите съм длъжна да търся най-добра тема и най-добрия събеседник. Зрителите наказват Всеки компромис, те непрекъснато изискват от нас да сме активни и провокативни.

- Телевизията като медия има ли сългове или грехове към зрителите? Ако га - поправими ли са?

- Работила съм и във вестници, и в телевизии. Всички медии имат грехове, всички медии са правили по-малки или по-големи компромиси, всички медии имат някаква вина пред обществото, но съм убедена, че телевизиите имат най-малко. Първо, защото публицистиката е на живо, няма кой да те регактира после, няма кой да ти постави "правилното заглавие", да ти свали статията. В телевизията журналистът е насаме с морала си, излиза в реално време пред аудиторията и в реално време може да се провали. Затова всичко зависи от нашата устойчивост, автентичност и личните ни качества.

- На Вас като зрител какво видите в днешните тв програми?

- Мисля, че има всичко, вече не сме зависими от една или две телевизии. Аз обичам публицистика и новини и ги следвам по всички канали, които смятам за интересни. Телевизиите според мен трябва да се различават, да имат свой облик и свое лице, а не да се програмират по калъп.

- Говорите ли със сина си за те-

ми и гости от Вашето предаване? Бихте ли приели съвет от него?

- Приемам съвет от всеки, включително и от сина ми. Не приемам назиданието и нахалството. За съжаление обаче, той учи в чужбина и няма как да сле-

ги всеки ден "Лице в лице". Но силно се вълнува от вътрешната политика и за това говорим почти всеки ден. Много се гневи на политическите глупости и слабости, толкова много му се иска да станем истински демократична и богата държава.

